

CRIST AL SANTUARI CELESTIAL

Dissabte 28 d'abril

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Romans 8:3; Joan 1:29; Apocalipsi 5:12; Hebreus 7:1-28; 9:11-15; Levític 16:13; Hebreus 9:20-23.

PER MEMORITZAR:

“Déu l'exalçà eminentment i li donà el Nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el Nom de Jesús tots el éssers del cel, la terra i l'abisme dobleguin els genolls” (Filipencs 2:9, 10).

En parlar de Jesús al Santuari celestial, el llibre d'Hebreus diu: “Allà on Jesús, com a precursor, ha entrat per nosaltres, esdevingut ‘pontífex perpetu a la manera de Melquisedec’” (Hebreus 6:20).

L'Escriptura, especialment el Nou Testament, és molt clara sobre la funció de Crist com el nostre Gran Sacerdot al Santuari celestial, un paper que va assumir després d'haver completat la seva obra com el nostre sacrifici aquí a la Terra (*veure* Hebreus 10:12).

Aquesta setmana explorarem el ministeri de Crist en el Santuari celestial. La seva obra d'intercessió és essencial per a la preparació del seu poble per al temps de la fi. Se'ns va donar aquesta advertència important: “El poble de Déu hauria de comprendre clarament el tema del santuari i del Judici investigador. Tots necessiten conèixer per si mateixos el ministeri i l'obra del seu Gran Sacerdot. D'altra manera, els seria impossible exercitar la fe, tan essencial en els nostres temps, o ocupar el càrrec què Déu els ha confiat” (GC, “El Judici investigador”, pàg. 293 [542]).

Què fa Crist per nosaltres al Santuari celestial, i per què és tan important per a nosaltres comprendre-ho en aquests darrers dies?

SACRIFICI SUPREM

Estudiar el sacrifici suprem de Crist ajuda molt en la preparació dels creients per al temps de la fi. Sovint, els éssers humans miren cap a l'objectiu que tenen davant, i això té sentit. Però també és bo comprendre que l'objectiu està darrere d'ells. Parlem del Calvari. L'objectiu, que Jesús va arribar per a nosaltres, és irreversible, definitiu, i ens dóna certesa de la meta que tenim per davant.

Llegeix Romans 8:3; 1 Timoteu 1:17 i 6:16; i 1 Corintis 15:53. Per què Déu envià el seu Fill al món?

Déu va enviar a Crist perquè fos una ofrena pel pecat, per condemnar el pecat en la carn. Què vol dir això? Com a ésser immortal, Crist no podia morir. Per tant, el Senyor es va fer humà i va assumir la nostra mortalitat sobre ell mateix perquè, en efecte, pogués morir com el nostre Substitut.

Tot i que era diví, i encara que era Déu en la seva naturalesa, Jesús va assumir “la condició d'home” i es va humiliar a si mateix, fent-se “obedient fins acceptar la mort” a la Creu (*veure* Filipencs 2:6-8). D'una manera que només Déu sap, la divinitat de Crist no va morir quan Jesús va morir a la Creu. D'alguna manera que s'escapa a la comprensió humana, la divinitat de Jesús va estar inactiva durant els nou mesos al ventre i en els dies de la tomba; i durant la seva vida i ministeri aquí a la Terra Jesús mai va utilitzar la seva divinitat per ajudar la seva humanitat.

Llegeix Lluc 9:22. Què ens diu sobre la intencionalitat de la mort de Crist?

Crist va néixer per morir. Podem imaginar que mai hi va haver un moment a l'eternitat en el qual ell hagi deixat de pensar en les burles, la flagel·lació, els assots i la punyent crucifixió que enfrontaria. Aquest és un amor sense parangó, incomprens i mai abans vist.

Què podem fer, com a éssers humans, davant d'aquest tipus d'amor, més que caure de genolls, i adorar amb fe i obediència? Què ens diu la realitat de la Creu sobre la inutilitat dels mèrits humans?

L'ANYELL DE DÉU

Llegeix Joan 1:29 i Apocalipsi 5:12 i 13:8. Quina és la imatge que aquests versicles tenen en comú i quant important és aquesta imatge per ajudar-nos a entendre el pla de salvació?

Quan Joan Baptista va dir que Jesús era l'“Anyell de Déu”, estava fent una referència inconfusible al Santuari. Fins i tot més directament, estava fent referència a la mort de Crist pel pecat com l'únic compliment de tots els anyells (i de tots els altres animals sacrificats en el ritual del Santuari hebreu) que van morir com a sacrifici pel pecat. De fet, els quatre evangelis, més enllà del que ensenyen, en definitiva expliquen la història del que va fer Jesús en la seva funció d'Anyell de Déu que lleva els pecats del món.

Però la història de Jesús i la seva obra en favor de la nostra salvació no acaba en els evangelis, ni tan sols amb la seva mort i la seva resurrecció. Des del començament, el llibre d'Hebreus aborda el tema de Crist com el Gran Sacerdot al Santuari celestial després de la seva obra com Anyell sacrificial. Des de la primera menció en aquest paper després de la Creu (Hebreus 1:3), els següents capítols del llibre fan referència a Jesús com a Summe Sacerdot. La descripció de la seva obra al Santuari celestial es presenta amb luxe de detalls a Hebreus 7:1 al 28.

Llegeix Hebreus 7:1 al 28. Què diu l'autor sobre Jesús?

Encara que aquests versicles són molt profunds i rics, l'essència del que diuen és que Jesucrist té un sacerdocí millor que els sacerdots de la línia d'Aaron al servei del Santuari terrenal. Però ara, en lloc d'un sacerdocí terrenal en un santuari terrenal, tenim un Gran Sacerdot celestial que intercedeix per nosaltres al Santuari celestial. Llavors, quan ara fixem els ulls en Jesús, podem centrar-los en ell com el nostre Gran Sacerdot al Santuari celestial.

EL NOSTRE GRAN SACERDOT

Llegeix Hebreus 7:24 al 27, i 8:6. Quina gran esperança se'ns dóna en aquests versicles?

Crist pot salvar completament a causa de diverses qualitats que cap altre sacerdot podria tenir. Ell és Déu, i té autoritat per perdonar pecats. Té un sacerdoci permanent. Durant l'Era Cristiana, intercedeix tot el temps pel seu poble, amb la mateixa compassió amant que quan guaria als malalts i consolava als solitaris. També és humà, però va néixer sense pecat i mai va pecar. I, encara que és l'únic que no va cometre pecat, va morir sota el pes aclaparador de la suma total del pecat humà. Llavors només ell, com Déu-Home, pot intercedir pels pecadors en el Santuari celestial.

A més, aquests versicles mostren que el sacrifici de Crist va ser d'una vegada per sempre. Calia que passés una sola vegada, i va ser suficient per oferir salvació a cada ésser humà.

Al capdavant, si considerem qui va ser aquell que va morir a la Creu, amb una ofrena així, com no hauria de ser suficient per a cada ésser humà?

Llegeix Hebreus 9:11 al 15. Què va aconseguir Crist per nosaltres mitjançant la seva mort i ara en el seu ministeri celestial?

Hebreus 9:12 diu que Crist ha “obtingut una redempció eterna”. La paraula grega traduïda com “redempció” també significa “rescat” i “alliberament”. És la mateixa paraula que s'utilitza a Lluç 1:68, quan Zacaries va declarar que Déu “ha visitat el seu poble i l'ha redimit”. La referència a la sang de Crist (la sang de l'únic sacrifici suficient) significa que va ser Crist, com Anyell sacrificial, el qual va obtenir aquesta redempció, aquest alliberament. I allò grandios de l'evangeli és que Crist va obtenir aquest alliberament i aquesta redempció, no per a si mateix, sinó per a nosaltres, i es torna eficaç per a tots els qui accepten el sacrifici de Crist en favor seu.

Medita en la idea que Crist va obtenir “redempció eterna” per a nosaltres, i tot seguit d'haver complert amb això va iniciar la seva obra al Santuari celestial al nostre favor. Quina esperança ens ofereix això amb respecte al que Crist està fent per nosaltres en el Santuari celestial?

EL NOSTRE INTERCESSOR

Tot i que el pecat havia comportat una terrible separació entre Déu i la humanitat, la mort sacrificial de Crist ens porta a Déu sent éssers humans, i podem seguir tenint accés a ell. Llegeix Efesis 2:18 i 1 Pere 3:18.

“La qual [l'esperança] tenim com a àncora de l'ànima, segura i ferma, que entra fins a l'interior darrere el vel, on, com a precursor, entrà per nosaltres Jesús, fet Gran Sacerdot segons l'ordre de Melquisedec, per sempre” (Hebreus 6:19, 20, SBT). Segons aquests versicles, què va fer Jesús per a nosaltres?

Llegeix Hebreus 9:24. Què diu aquest versicle que inclou l'obra de Crist?

Jesús és el precursor perquè va entrar com el nostre Representant al Santuari celestial, fins i tot en la mateixa presència de Déu, *per a nosaltres*. És a dir, Jesús està dret davant el Pare, ministrant els mèrits de la seva expiació, la “redempció eterna” que ell ha “obtingut” en el nostre favor.

Sí, quan acceptem Jesús, els nostres pecats són perdonats, i ens presentem davant Déu perdonats i nets. Però això no treu que, fins i tot després d'haver-nos fet cristians, de vegades encara pequem, malgrat totes les meravelloses promeses de victòria. En aquests casos, Jesús intercedeix com el nostre Gran Sacerdot al cel. Ell representa davant el Pare el pecador penedit, no invocant els nostres mèrits (perquè no en tenim cap) sinó els seus en el nostre favor. “D'on se segueix que també pot salvar definitivament tots els qui per mitjà d'ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint sempre a favor d'ells” (Hebreus 7:25).

Quin cristià que hagi nascut de nou no sent la necessitat de la misericòrdia i la gràcia de Crist? És a dir, tot i la nova vida que tenim en Jesús, tot i els meravellosos canvis en la nostra existència, qui no s'adona de la necessitat constant de perdó? Per què, llavors, el saber que Crist és el nostre Gran Sacerdot és tan preciós per a nosaltres?

EL DIA DE L'EXPIACIÓ

El llibre d'Hebreus ens ensenya que el servei del Santuari terrenal hebreu era un model del Santuari celestial, Santuari que Crist va inaugurar quan va entrar en ell com el nostre Gran Sacerdot. El servei terrenal, amb els seus dos compartiments i els seus rituals de sacrifici i de purificació, era “figura i ombra de les coses celestials, tal com foren revelats per Déu a Moisès quan estava a punt de fer el tabernacle” (Hebreus 8:5).

En el ritual del Santuari terrenal, es desenvolupava un ministeri en els dos compartiments, el Lloc Sant i el Lloc Santíssim; i de la mateixa manera, es desenvolupa el ministeri de Crist en el Santuari celestial. Al Santuari terrenal, el concepte de judici era representat pel Dia de l'Expiació, el resultat del qual era la purificació del Santuari, segons es descriu a Levític 16. Aquest era l'únic moment de l'any en què el Gran Sacerdot entrava al segon compartiment, el Lloc Santíssim (Levític 16:12-14) per fer una obra de purificació i expiació a favor del poble.

Llegeix Hebreus 9:20 al 23. Què necessita ser purificat i netejat, i per què això és una clara referència al ministeri de Crist del Dia de l'Expiació?

Els erudits s'han sorprès per l'afirmació que el Santuari celestial en si necessitava ser netejat o “purificat”. Però una vegada que això s'entén com una referència al Dia de l'Expiació, el problema desapareix. Hebreus 9:23 mostra que l'obra que Crist fa al Santuari celestial és la veritable expressió d'allò que el Gran Sacerdot terrenal feia al servei anual de l'Expiació al Santuari israelita. El ministeri del sacerdot terrenal en la purificació del Santuari terrenal prefigurava l'obra que algun dia Crist realitzaria al cel. El versicle no diu que aquesta purificació celestial va tenir lloc immediatament després de l'ascensió de Crist. A partir de l'estudi del llibre de Daniel, podem veure que aquesta fase del ministeri va començar l'any 1844. Així que, com a cristians que enfrontem els darrers dies, hem d'entendre la solemnitat de l'època on estem; però a més podem descansar en la seguretat del que Crist ha fet per nosaltres en el passat i el que està fent per nosaltres ara en el Lloc Santíssim del Santuari celestial.

El missatge del primer àngel declara: “Temeu a Déu i doneu-li glòria, perquè ha arribat l'hora del seu judici” (Apocalipsi 14:7). La realitat del Judici apunta a la proximitat de la fi. De quina manera aquesta realitat hauria d'afectar la manera en què vivim?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: El llibre d'Hebreus assenyala al Santuari terrenal com el model, el tipus, del que Crist faria per nosaltres a la Terra, com el nostre Sacrifici, i al cel, com el nostre Gran Sacerdot. El Santuari israelita sempre va ser una lliçó objectiva de l'evangeli. Havia d'ensenyar als jueus el pla de salvació, que incloïa el sacrifici, la intercessió, el judici i la fi del pecat. Mentrestant, el llibre de Daniel afegeix més llum per ajudar els lectors a comprendre la dimensió apocalíptica (del temps de la fi) de l'obra final de Crist al Santuari celestial. “Amb la seva èmfasi en la purificació, el Judici i la vindicació, les visions apocalíptiques de Daniel projecten el simbolisme del Dia de l'Expiació fins el mateix fi de la història de la Terra. La purificació està relacionada directament amb el Santuari celestial i amb l'obra del Messies com a Rei i Sacerdot. Les visions introdueixen l'element temps, fent possible per al lector la identificació d'un moment específic dins de la història de la salvació en el qual el Messies comença la seva obra de purificació final, judici i vindicació a la casa celestial de Déu” (*Tratado de teología adventista del séptimo día*, pàg. 447).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Observa aquesta cita d'Ellen G. White: “Així com a l'antiguitat els pecats del poble eren posats per fe sobre la víctima oferta, i per la seva sang es transferien figurativament al santuari terrenal, així també, en el nou pacte, els pecats dels qui es penedeixen són posats per fe sobre Crist, i transferits, de fet, al santuari celestial. I així com la purificació típica d'allò terrenal es complia amb l'eliminació dels pecats amb els quals havia estat contaminat, així també la purificació real d'allò celestial ha d'efectuar-se eliminant o esborrant els pecats registrats al cel. Però abans que això pugui complir-se, cal examinar els registres per determinar qui són els qui, pel seu penediment de pecat i la seva fe en Crist, tenen dret als beneficis de l'expiació complerta per ell” (*GC*, “Què és el santuari?”, pàg. 416 [473]).

Segons ella, quines són les dues coses que revelen qui són els qui tenen dret als “beneficis de l'expiació complerta per ell”? Per què és tan important que el poble de Déu entengui quins són aquests beneficis, especialment en les proves dels darrers dies?

2. Llegeix Levític 16:15 i 16. Quin és el significat de la sang? Què representava la sang? Per què la sang era tan important per al ritual del Dia de l'Expiació en aquells temps i què significa per a nosaltres avui?

RESUM: Crist encara està treballant per garantir el procés del Judici i preparar-nos pel Regne de Déu en els nostres cors i en la història.